

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Plerisque Functionibus, & Obligationibus, ad Parochias, Parochos & Parochianos attinentibus

Engel, Ludwig

Salisburgi

Sect. 11. De Affinitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40922

S E C T I O X I.
DE IMPEDIMENTO AFFINI-
TATIS.

S U M M A R I A °

1. *Quid sit affinitas, & quomodo contrahatur?*
2. *Vir & uxor sunt principium affinitatis, non ve-
rò affines.*
3. *Quomodo affinitas habeat gradus?*
4. *Regule affinitatis traduntur.*
5. *Inter quos contrahatur affinitas.*
6. *Triplex affinitas de iure antiquo. (nitatis)*
7. *Copula perfecta constituit impedimentum affi-*
8. *Etiam ex copula illicita nascitur affinitas.*
9. *Differentia affinitatis orta ex copula licita &
illicita.*
10. *Restrictio Trid. in impedimento affinitatis non
extenditur ad consanguinitatem.*

Affinitas est propinquitas personarum ex
copula carnali proveniens de se non invol-
vens consanguinitatem. Clarissimè hanc de-
finitionem & nominis ethymologiam explicat
Juris C. in L. non facile. §. 3. ff. de gradibus affin.
Affines, inquit, sunt viri & uxoris cognati, dicti
ab eo, quòd dua cognationes, qua diverse sunt in-
ter se, per nuptias copulentur, & altera ad alterius
fines accedat. Ratio autem fundamentalis hujus
propinquitatis est, quòd vir & uxor per copu-
lam efficiantur una caro, Gen. 2. adeòque san-
guis unius dicatur alterius sanguinem tangere,
& consanguinei unius trahantur ad cognatio-
nem

nem alterius, unde affines, seu quasi confines & propinqui appellantur. Porro circa hoc affinitatis impedimentum.

2 *Not. I.* Virum & uxorem non esse inter se proprie affines, sed principium affinitatis, & quasi stipitem, ex quo affinitatis gradus numerentur, & distinguantur.

3 *Not. II.* Licet in dicta *L. §. 5.* dicatur, affinitatem gradus non habere, id tamen intelligendum esse, quod non habeat gradus sicut consanguinitas, quæ fit per diversas generationes, & affinitas etiam ex una copula contrahatur ad omnes consanguineos alterius partis. De cætero autem sicut unus ex consanguineis propinquior est altero, ita etiam inter eos respectu affinitatis diversos gradus constituere necesse est, & utique magis propinquâ affinitate mihi jungitur soror uxoris meæ, quàm illius sororis filius, aut nepos. Atque hoc intellectu non tantum cognatis, sed & affinibus suos gradus esse probatur ex *L. jurisconsultum. 10. ff. jam dicto tit. de gradibus.*

4 *Not. III.* computationem graduum in affinitate desumi ex regulis hoc capit. §. 5. *Sect. 4. n. 22.* traditis, nam circa affinitatem una est generalis regula; quod aliquis eo gradu sit affinis alteri conjugi, quo gradu est alteri consanguineus, v. g. soror uxoris est uxori in primo gradu consanguinea, consequenter & marito in primo gradu affinis, & sic de reliquis consanguineis dicendum erit. Prætereà sicut in consanguinitate

tate alij sunt nobis conjuncti in linea ascendenti, alij in descendenti, alij in transversa, ita eadem lineæ etiam in affinitate observantur, *ascendentes* sunt focer, socrus, vitricus & noverca: *descendentes* gener, nurus, privignus & privigna: *transversales* sunt, reliqui uxoris vel mariti consanguinei, qui specialia nomina non habent, sed simpliciter affines nuncupantur.

Not. IV. Quamvis omnes consanguinei uxoris sint affines marito, & e contra, inter ipsos tamen consanguineos utriusque partis non contrahi affinitatem, quæ causet impedimentum matrimonij.

Hinc est, quod fratres ex altera parte possint ducere duas sorores, pater & filius ex altera parte matrem & filiam, ut clarè decisum habetur *inc. quod super. §. de Consang. & affi.*

Not. V. De jure antiquo triplicem fuisse affinitatem, scilicet *primi, secundi & tertij generis*, & singulas has affinitates obstitisse matrimonio. *Primum genus* affinitatis erat inter virum & consanguineos mulieris. *Secundum* inter virum & affines mulieris, vel inter uxorem & affines mariti, vel inter unum conjugem & tertium aliquem, qui cum altera conjugè copulam habuit. *Tertium genus* affinitatis erat inter unum conjugem & alterius conjugis affines secundi generis, ita in his duobus posterioribus generibus ex affinitate oriebatur affinitas, sicut colligitur ex *l. 3. §. c. ultim. caus. 35. q. 3.* Verùm hodie tantum *primum genus* affinitatis attendi.

tenditur, reliqua verò nullum amplius impedimentum causant, prout constitutum est, in Conc. Lateran. & habetur in *c. debet. 8. De consanguinit. & affinit.* Sed quid si in secundo genere affinitatis constituti sint in linea recta, & se habeant per modum parentum & liberorum, v. g. si quis vellet ducere privignam vel novercam suæ uxoris defunctæ. Negant nonnulli inter tales personas consistere posse matrimonium propter text. in *L. uxorem. 15. ff. de ritu nuptiarum.* Melius tamen dicitur, quidquid leges civiles vel antiqui Canones circa secundum genus affinitatis disposuerint, totum id per dictum Conc. Lateran. *& c. non debet.* generaliter abrogatum esse.

Notanter autem pono casum de privigna aut noverca uxoris, quæ cum uxori sint affines, sunt marito in secundo genere affinitatis conjunctæ, vera autem mater & vera filia uxoris, licet ex alio matrimonio habita, esset marito in primo genere affinitatis conjuncta, consequenter in uxorem duci non posset.

7 *Not. VI.* Ad contrahendam affinitatem non sufficere copulam attentatam, sed requiri copulam perfectam & consummatam, ex sua natura aptam ad prolis generationem, quamvis generatio secuta non sit, ut fuse deducit Sanch. *Lib. 7. disput. 6. n. 7. & seqq.* Nec obstat *c. juvenis. extra de sponsalibus, & c. fraternitati, De eo qui cognovit consanguineam, & c.* ubi etiam ex imperfecta copula dicitur sequi impedimentum,

tum, quia ista capitula intelliguntur de impedimento publicæ honestatis, quod non ex copula, sed ex contractu sponsalicio nascitur, ut præcedenti Sect. declaratum est.

Not. VII. Non tantum ex copula licita sive matrimoniali, sed etiam illicita nasci impedimentum affinitatis inter virum & consanguineos fæminæ.

Not. tamen VIII. Inter affinitatem ortam ex copula licita & illicita hanc esse in effectu differentiam, quod impedimentum ortum ex copula licita dirimat matrimonium usque ad quartum gradum inclusivè, orta verò ex copula illicita hodie per Trid. sess. 24. de reform. matr. c. 4. tantum ad secundum gradum restricta sit; quod vel idèo necesse fuit statuere, ne matrimonia essent periculo nullitatis exposita, cum affinitas ex fornicatione sit plerumque occulta & frequens.

An autem hæc restrictio Trid. etiam procedat in consanguinitate orta ex copula illicita dubitari potest, eò quod consanguinitas & affinitas quoad prohibitionem matrimonij æquiparentur, atque favorabile sit pro libertate matrimonij respondere, & ejus impedimenta minuere. Probabilius tamen videtur circa consanguinitatem nihil immutatum esse, si enim id voluisset Tridentinum, utique eadem facilitate sicut de affinitate expressisset, aliunde autem notum est, correctionem jurium sine textu aperto non esse admittendam, c. cum expediat.

pediat. de electione in 6. l. precipimus. 32. §. ult. Cod. de appellationibus Nec verum est, quòd consanguinitas & affinitas in omnibus parificentur, cum major sit conjunctio ex consanguinitate, quàm affinitate. Item frequentius ex copula illicita oritur affinitas, quàm consanguinitas, ut potius illa quàm ista periculosa sit matrimonio, & consequenter ad pauciores gradus constringenda.

Prætereà etiam in dubium fortè non nemo vocabit, an in tertio & quarto gradu affinitatis ortæ ex copula *illicita* non tantùm validè, sed etiam licite & sine peccato matrimonium contrahatur, ex ea dubitandi ratione, quòd olim ante Trid. nec licuerit, nec valuerit matrimonium in illis gradibus, Trid. autem tantùm disposuerit de validitate contractus, & nihil dixerit de licentia contrahendi, ergò videtur sub dispositionè juris antiqui reliquisse, *argum. d. l. precipimus*. Verùm hoc dubium resolutum est per bullam Pii V. quæ incipit: Ad Romanum. Ubi expressè declaratur, in prædictis gradibus liberè & licite posse contrahi matrimonium, sicut refert Nav. *in man. confess. c. 22. n. 42*. Illud quoque hic addendum est, quòd, dum Trid. restrinxit affinitatem ortam ex fornicatione, nomen fornicationis acceperit generaliter pro omni concubitu illicito, etiam adulterio, stupro, incestu &c. Teste Sanch. *d. l. Diffut. 67*. Postremò etiam dubitatur an ignorans invincibiliter impedimentum

mentum affinitatis oriri ex copula illicita validè
 contrahat matrimonium cum sanguinea intra
 secundum gradum fæminæ cognitæ conjuncta ?
 Id affirmant nominati DD. apud Dian. p. 10.
tract. 13. ref. 51. Et Adam Burghaber *cent. 20*
sel. cas. consc. cas. 54. quòd hoc impedimentum
 sit statutum in pœnam delicti, pœna autem non
 contrahatur ab ignorantibus, ex qua ratione e-
 tiam aliqui sustinent, nec impedimentum *crimi-*
nis contrahi ab ignorantibus. Verùm contra-
 ria sententia receptor est teste Burghaber *d. l.*
 & De Dicastillo. *tract. 10. de matrim. disp. 9. n.*
 108. quia hæc impedimenta non sunt puræ pœ-
 næ, sed inhabilitationes personarum ex alijs ju-
 ris causis, in *affinitate* ob reverentiam naturalem
 propinquitatis, in *crimine* autem ad tollendum
 periculum captandæ mortis conjugis innocentis.
 post matrimonium tamen de facto bona fide
 contractum, & si impedimentum occultum sit,
 ad matrimonium etiam contrahendum acceden-
 te præsertim justa causa facilius forsan Episcopo
 dispensatio concederetur juxta doctrinã Eman.
S2. v. dispensatio. n. 1. Laym. *de LL. c. 22. n. 4.* &
 Garc. *de benef. p. 7. c. 2. n. 10.* quòd Episcopus
 possit in jure dubio dispensare, aut declarare.

SECTIO XII. DE IMPOTENTIA.

SUMMARI A.

1. *Impotentia est impedimentum dirimens matri-*
monij.

MAN, PAROCH

Bb

2. Qua